

ת"פ 11186/08/11 - מדינת ישראל נגד אלחנן בוזגלו - עניינו הסתיים, גדליה כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 11186-08-11 מדינת ישראל נ' בוזגלו ואח'
תיק חיצוני: 6120-30130/2008

בפני המאשימה נגד הנאשמים	כב' השופט ירון מינטקביץ מדינת ישראל ע"י עו"ד חגי פליישמן
1. אלחנן בוזגלו - עניינו הסתיים 2. גדליה כהן ע"י עו"ד לורה בר אלון	

הכרעת דין - נאשם מס' 2

רקע

נגד הנאשם מס' 2 (להלן: **הנאשם**) הוגש כתב אשום המיחס לו עבירות של תקיפת עובד ציבור (2 עבירות), העלבת עובד ציבור, איזמים והשחתת פני מקרקעין (2 עבירות).

על פי עובדות האשום הראשון, ביום 4.1.08 בסמוך לשעה 9:17 הדביק הנאשם יחד נאשם מס' 1, אלחנן בוזגלו (להלן: **בוזגלו**) מודעות על קיר בנין ברחוב אשתורי הפרחי בירושלים. למקום הגיעו פקחים של העיריה, דני מועלם וגיא גריף (להלן בהתאמה: **מועלם** ו- **גריף**) ובקשו מהנאשמים להזדהות. בתגובה קיללו הנאשמים את הפקחים ואיימו עליהם כי "יזיינו אותם". לאחר מכן תקפו שני הנאשמים את מועלם ובוזגלו קרע שרשרת שהיתה לצארו של מועלם, חנק אותו והכה אותו בגבו וראשו. בוזגלו גם דחף את גריף וניסה לתת לו אגרוף, אך גריף זז והמכה לא פגעה בו.

בשל כל אלה יוחסו לנאשם עבירות של השחתת פני מקרקעין, העלבת עובד ציבור, איזמים ותקיפת עובד ציבור.

על פי עובדות האשום השני, ביום 6.4.08 בסמוך לשעה 3:50 (לפנות בוקר), הדביק הנאשם מודעות על קיר בנין בצומת הרחובות מלכי ישראל ויונה הנביא בירושלים. למקום הגיעו פקחים של העיריה, רחמים חיים ועוזי בונדק (להלן בהתאמה: **חיים** ו- **בונדק**) ובקשו מהנאשם להזדהות. בתגובה דחף הנאשם את חיים והכה אותו בבטנו ואז נכנס למכוניתו, החל בנסיעה וכמעט פגע בבונדק.

בשל כל אלה יוחסו לנאשם עבירות של השחתת פני מקרקעין, ותקיפת עובד ציבור ונהיגה פוחזת של רכב.

הנאשם אישר ביחס לשני האשומים, כי היה במקום, אך כפר בכך שעבר עבירות של השחתת פני מקרקעין, תקף עובדי ציבור, העליבים או איים עליהם.

עמוד 1

ראיות הצדדים

מטעם המאשימה העידו ארבעת הפקחים. מוצגים אחרים הוגשו בהסכמה.

מטעם ההגנה העיד הנאשם.

אשום ראשון

דני מועלם

סקירה

על פי עדותו של מועלם, ביום הארוע היה בסויר שגרתי יחד עם גריף ברחוב אשתורי הפרחי (בשכונת מאה שערים בירושלים) וראו מכונית עומדת בסמטה עם תא מטען פתוח. ליד המכונית ראו אדם, אותו זיהה העד מועלם מאוחר יותר כבוזגלו, מדביק מודעות על ארון סעף או ארון חשמל ברחוב. העד ביקש מבוזגלו להזדהות, אך בוזגלו הכניס כליו למכונית ורצה לעזוב את המקום. העד עמד מול המכונית על מנת לחסום את דרכה וקרא במכשיר הקשר לתגבורת של פקחים ושוטרים. בוזגלו דחף את העד על מנת להזיז אותו מנתיבה של המכונית וכאשר העד סרב לזוז, תקף אותו בוזגלו באגרוף וקרע שרשרת שהיתה לצוארו. הפקח השני, גריף, בא להפריד בין הניצים ובוזגלו ניסה לתקוף גם אותו. בשלב זה יצא הנאשם מן המכונית והשתתף בעימות עם הפקחים. הנאשם דחף את גריף ואת מועלם ונתן למועלם מכה בלחי ימין. במהלך הארוע בוזגלו קילל את הפקחים ואמר ש"זיין אותם" והנאשם קילל את הפקחים.

לאחר הארוע בוזגלו נמלט מהמקום ברגל ואילו הנאשם נשאר במקום ונעצר על ידי שוטרים.

במהלך עדותו של העד הוגשה תעודה רפואית מבית החולים "הדסה", ממנה עולה כי העד פנה לקבלת טיפול רפואי, וכי נמצא סימן חבלה על צוארו, אך מלבד זאת לא היו ממצאים.

ניתוח ומסקנות

לאחר ששמעתי העד והתרשמתי ממנו באופן ישיר, מסקנתי היא כי ניתן לסמוך על דבריו במלואם. העד עשה מאמץ לתאר את מעשיו של הנאשם באופן מדויק מבלי להוסיף עליהם או לשוות להם חמרת יתר. העד גם הבחין בצורה ברורה בין מעשיו של בוזגלו - שהיו חמורים יותר - ובין מעשיו של הנאשם.

העד זיהה את הנאשם באולם בית המשפט כמי שתקף אותו. ככלל, משקלו של זיהוי באולם בית המשפט נמוך. עם זאת, במקרה שלפני זהותם של המעורבים בארוע ברורה וגם הנאשם לא חלק על כך שנטל חלק בארוע והתעמת עם הפקחים. המחלוקת בין הצדדים התמקדה בחלקו המדויק של כל אחד מהמעורבים, ועל כן משקלו של הזיהוי מלא וניתן לקבוע לפיו את חלקו של הנאשם בארוע.

לאור זאת, ניתן לקבוע על סמך דבריו של מועלם ממצאים ברמת הודאות הנדרשת בפלילים.

גיא גריף

סקירה

על פי עדותו של גריף, ביום הארוע היה במשמרת יחד עם מועלם וראו שני אנשים מדביקים מודעות, אחד מהם זוהה על ידו מאוחר יותר כבזוגלו. מועלם ביקש מהם להזדהות. השניים לא רצו להזדהות אלא קיללו ואיימו את מועלם. אחד מהשניים חנק את מועלם ותפס אותו בשרשרת שלצוארו ואז גריף התערב והפריד בין הניצים. השניים עלו לרכבם וניסו לברוח וגריף חסם את דרכם. אחד מהשניים יצא מהרכב ודחף את גריף, אשר נפל, ואז הכה את גריף בראשו וצוארו וברח מהמקום.

במהלך הארוע שני התוקפים קיללו את הפקחים ואיימו עליהם כי "יזיינו אותם".

מהודעת העד במשטרה, נ/4, עולה כי התוקף אשר ברח מהמקום הוא בזוגלו.

ניתוח ומסקנות

העד זכר את הארוע בצורה כללית מאוד, אך ידע לומר ששני אנשים אשר הדביקו מודעות שלא כדין תקפו את מועלם ואותו ואחד מהשניים הוא בזוגלו וכי הוא נמלט מהמקום. העד גם ידע לומר ששני האנשים קיללו את מועלם ואיימו עליו כי "יזיינו אותם".

ככלל, העד עשה עלי רושם מהימן והתרשמתי כי עשה מאמץ ניכר לדייק בדבריו. עם זאת, בשל חלוף הזמן מאז הארוע, לא זכר את הארוע בצורה ברורה. כמו כן, העד התקשה לומר מה היה חלקו המדויק של כל אחד מן הנאשמים בארוע.

לו היתה עדותו של גריף עדות יחידה, היה מקום לבחון הדברים בזיהרות רבה והייתי נזהר מלהסתמך על דבריו לבדם, לפחות בכל הנוגע לקביעת חלקו המדויק של כל אחד מן הנאשמים. עם זאת, כתמיכה לעדותו של מועלם, ניתן לתת לדבריו את מלוא המשקל.

ת/3, דו"ח פעולה של השוטר אביתר עזרא

השוטר נקרא לזירה בגלל ארוע של תקיפת פקחים. במקום היה הנאשם.

בתחקור ראשוני מסר הנאשם כי הפקח "**רצה תעודת זהות ומיהו שיקבל אותה?**" הנאשם גם מסר כי אינו יודע מיהו האדם שברח מהזירה. כאשר הודיע השוטר לנאשם כי הוא מעוכב בחשד לתקיפת עובד ציבור, ביקש הנאשם לעזוב את המקום ואז השוטרים נאלצו לעצור אותו ולאזוק את ידיו.

בניידת המשטרה הנאשם קילל את השוטר וכינה אותו "**שוטר אפס**" ובהמשך איים עליו כי "**אתה לא יודע עם מי יש לך עסק**" וכי "**אנחנו עוד נפגש**".

ת/4, דו"ח פעולה של השוטר אלי ערד

השוטר נקרא לזירה בגלל ארוע של תקיפת פקחים. במקום היה הנאשם.

ברכבו של הנאשם היה ציוד להדבקת מודעות, שכלל מברשת, דבק ומודעות.

השוטרים עכבו את הנאשם בחשד לתקיפת עובד ציבור והנאשם סרב לעיכוב וניסה לעזוב את המקום, גם לאחר שהודע לנאשם כי הוא עצור הוא ניסה לעזוב את המקום ולכן נאלץ השוטר לאזוק אותו.

אישום שני

רחמים חיים

סקירה

על פי עדותו של חיים, בעת הארוע עבד במשמרת לילה יחד עם עוזי בונדק. השניים הבחינו באדם מדביק מודעות ובקשו ממנו להזדהות. אותו אדם נתן לעד אגרוף בבטן וניסה לדרוס את עוזי בונדק כאשר נמלט מהמקום בנסיעה פרועה לאחור.

העד לא זכר את פרטי הארוע מעבר לכך ועל כן הוגשה הודעתו וסומנה ת/7.

על פי ת/7, העד והפקח בונדק הבחינו באדם מדביק מודעות על קירות בנינים. השניים נגשו עליו ובקשו ממנו להזדהות, אך אותו אדם סרב, קילל את הפקחים ונכנס לרכבו. העד ניגש לרכבו של אותו אדם ובקש ממנו שוב להזדהות, ואז אותו אדם דחף אותו בשתי ידיו והכה אותו באגרוף בבטנו. לאחר מכן נסע לפניו למרות שבונדק עמד מול הרכב, בנסיון לדרוס את בונדק ואז נמלט בנסיעה לאחור לאורך כל הרחוב עד שהגיע לרמזור.

העד רשם את מס' הרכב בו נסע אותו אדם וזיהה עצמו בתמונות ת/8, שם נראה כשהוא מתעמת עם הנאשם.

ניתוח ומסקנות

העד עשה עלי רושם מהימן. התרשמתי, כי עשה מאמץ ניכר לדייק בדבריו והקפיד להבחין בין הדברים אותם זכר לדברים אותם לא זכר. העד הבהיר, כי בעת שמסר הודעתו במשטרה זכר הדברים במדויק וביקש לתת לגרסתו זו את הבכורה על פני עדותו לפני - והדבר מתישב עם העובדה שמאז הארוע חלפו שש שנים, אשר יש בהן כדי להקהות הזכרון. חרף זאת, העד זכר את עקרי הדברים בצורה חיה ובהירה.

בתמונה ת/8 נראה הנאשם כשהוא מצמיד את פניו לפניו של חיים בתנוחה מאיימת - דבר המתיישב עם עדותו של חיים, כי הנאשם נצמד אליו קודם שתקף אותו.

העד נשאל האם מזהה את הנאשם באולם והשיב בשלילה. הדבר מלמד על מחויבותו של העד להעיד אמת ולדייק בדבריו ועל הזהירות בה נקט בעת שהעיד.

בדומה, הוצגו לעד תמונות של מקום הארוע (ת/8) והוא נשאל האם הוא מזהה המקום. העד הבחין בין תמונה בה זיהה את רחוב מלכי ישראל ובין תמונה אחרת, לגביה לא היה בטוח. גם ענין זה מלמד על מחויבותו של העד להעיד עדות אמת ולדייק בדבריו.

עוזי בונדק

סקירה

על פי עדותו של בונדק, בעת הארוע היה במשמרת לילה עם פקח נוסף, רחמים חיים, והשניים נתקלו במדביק מודעות. הפקחים בקשו מאותו אדם להזדהות, אך אותו אדם דחף את חיים ונמלט מהמקום בנסיעה פרועה לאחור.

העד צילם את התמונות ת/8, אשר באחת מהן נראה הנאשם יושב בתוך מכוניתו ובאחרת נראה מתעמת עם הפקח חיים.

מהודעתו של העד במשטרה, ת/9, עולה כי האדם אשר תקף את חיים נסע לפניו באופן שסיכן את העד והעד חמק הצידה על מנת שלא להפגע, ואז אותו אדם נסע לאחור לאורך הרחוב בנסיעה פרועה עד לרמזור ואז נמלט.

עוד עלה מן ההודעה ת/9, כי העד בונדק נתקל באותו אדם מספר פעמים בעבר במסגרת עבודתו וגם אז אותו אדם סרב להזדהות וקילל אותו.

ניתוח ומסקנות

בדומה ליתר הפקחים, גם העד בונדק עשה עלי רושם מהימן ואמין.

נתתי דעתי לפער בין גרסתו לפני, ממנה לא היה ברור האם הנאשם כמעט ופגע בו בנסיעה לאחור או בנסיעה לפניו ובין גרסתו במשטרה (ת/9) ועדותו של חיים, מהן עלה כי הנאשם תחילה נסע לפניו ואז כמעט ופגע בבונדק ואז נסע לאחור לאורך הרחוב ונמלט מהמקום.

לאור העובדה שמאז הארוע חלפו שש שנים, ניתן להבין את הפער שבין העדות לפני ובין דברי העד בהודעתו במשטרה. אפשר, ולו היתה עדותו לפני עומדת לבדה, היה מקום לבחינה זהירה יותר של דבריו. עם זאת, עומדת לפני גם עדותו של חיים, ושתי העדויות משתלבות זו בזו באופן ברור, ואין מניעה לתת לשתיהן יחדיו את מלוא המשקל. אוסיף על כך, כי גם הנאשם מאשר שעזב את המקום בנסיעה לאחור, מכיוון שרכבם של הפקחים חסם את דרכו (ת/2, ש' 4 וש' 48)

אוסיף, כי גם דבריו של העד, כי הנאשם התעמת עמו מספר פעמים בעבר וסרב להזדהות (ת/9, ש' 12) מתישבים עם דברי הנאשם עצמו בהודעתו (ת/2, ש' 12).

עדות הנאשם

סקירה

הנאשם אישר כי בארוע מושא האשום הראשון הדביק במקום מודעות אבל. פקח ביקש ממנו להזדהות, אך לא היתה לו תעודת זהות. אחד הפקחים חסם את מכוניתו והשני רב עם בוזגלו והחלה ביניהם תגרה.

הנאשם טען, כי הוא מכיר את בוזגלו ועובד איתו לפעמים, אך לא ראה אותו בזירה והסיק את נוכחותו בזירה רק "לפי **מסמכים שקראתי**" (ע' 31, ש' 23).

העד הדגיש מספר פעמים כי הדביק מודעות לבדו, אך במהלך עדותו הראשית, מסר הנאשם כי: "בפועל **ראינו** את הפקחים מגיעים לאזור, לא הדבקתי את המודעה הזאת." (ע' 3-2, ש' 2). הנאשם ניסה להסביר השימוש בלשון רבים בפליטת פה.

באשר לאישום השני טען הנאשם, כי אכן היה במקום ואכן הפקחים דרשו ממנו להזדהות, אך הוא סרב להזדהות, אמר לפקח שפנה אליו כי הוא יכול לאתר אותו לפי מס' הרכב שלו ועזב את המקום ללא אלימות. הנאשם אישר כי היה עמו אדם נוסף ברכב, אך טען כי אינו זוכר מיהו.

ניתוח ומסקנות

לנוכח התרשמותי הישירה מעדות הנאשם, לא ראיתי לתת לעדותו לפני או להודעותיו כל משקל.

העד סרב לאשר כי בוזגלו נכח במקום, למרות שהדבר עולה בבירור מהראיות ואף בוזגלו הודה במיוחס לו במסגרת הסדר טיעון. הנאשם אישר שראה את האדם אשר התעמת עם הפקחים ואישר שיש לו הכירות קודמת עם בוזגלו, אך סירב לאשר כי אכן היה זה בוזגלו.

הנאשם אישר כי בוזגלו לעיתים עובד עמו בהדבקת מודעות, אך טען כי נוכחותו בזירת הארוע מושא האישום הראשון היתה אקראית. זאת למרות שמעדותיו מועלם וגריף ברור, כי היה קשר בין שני הנאשמים במהלך הארוע.

הנאשם אישר, ביחס לארוע מושא האישום השני, כי עסק בהדבקת מודעות וכי הפקחים בקשו ממנו להזדהות, אך הוא סרב. הדבר גם עולה מדברי הנאשם לשוטר בת/3. על פי הודעת הנאשם עצמו, בת/2, הנאשם אמר לפקחים שיש להם את מספר הרכב שלו ושהם יכולים לאתר אותו באופן זה - מדובר בהתנהגות שיטתית של הנאשם שנועדה להקשות על הפקחים למלא את תפקידם.

על פי עדות הנאשם לפני, לו היה מזדהה, היו הפקחים מטילים עליו קנס בשיעור של 20,000-40,000 ש"ח, ועל כן סרב להזדהות בפניהם. הדבר מקים מניע ברור של הנאשם להתעמת עם הפקחים, לנהוג כלפיהם באלימות ולברוח מהזירה באופן שמסכן אותם.

בארוע מושא האישום השני, היה עם הנאשם ברכבו עוד אדם, אשר נראה בתמונה ת/8. הנאשם טען כי אינו זוכר במי מדובר - ואיני מקבל דבריו - במיוחד דברים אמורים לאור העובדה שהתמונה ברורה וניתן לזהות בה את תווי פני של אותו אדם. לו היתה גרסת הנאשם ביחס לארוע מושא האישום השני גרסת אמת, לכל הפחות היה מקום כי הנאשם יעשה מאמץ לאתר את אותו אדם ולהעידו להגנתו, אך הנאשם כלל לא טען כי עשה מאמץ כלשהו לאתר את אותו אדם.

הנאשם טען, כי ארבעה פקחים העידו בבית משפט עדות שקר וטענו כי תקף אותם באלימות, על מנת למנוע ממנו להמשיך להדביק מודעות. התואר "מופרך" עושה חסד עם ההסבר.

לאור קשיים ותמיהות אלה ולאור התרשמותי הישירה מעדות הנאשם, לא ראיתי לתת לדבריו לפני כל משקל.

דין והכרעה

קביעות עובדתיות

כפי שפרטתי למעלה, ראיתי לתת את מלוא המשקל לעדותו של מועלם, אשר יש לה תמיכה משמעותית ביותר בעדותו של גריף. כמו כן, דו"חות הפעולה ת/3 ות/4, מתארים התנהגות גסה ותוקפנית של הנאשם כלפי השוטרים אשר עצרו אותו, שכללה קללות ואיומים. אמנם לא יוחסו לנאשם עבירות נפרדות בשל התנהגות זו (וחסד נעשה עמו בשל כך), אך יש לדברים משמעות ראייתית. מדובר בהתנהגות דומה מאוד לזו שתוארה על ידי הפקחים והדבר מחזק את עדותם.

כמו כן, ראיתי לתת את מלוא המשקל להודעותיהם של חיים ובונדק ולקבוע כי הארוע מושא האישום השני התרחש כפי

שהעידו לפני.

אוסף עוד, כי הארועים מושא האשומים הראשון והשני דומים זה לזה ומלמדים על דפוס התנהגות קבוע של הנאשם כאשר הוא מופרע בהדבקות מודעות על ידי פקחים. משכך, שני האשומים תומכים זה בזה ומחזקים זה את זה.

על סמך עדותו של מועלם אני קובע, כי הנאשם הדביק יחד עם בוזגלו מודעות על ארון סעף או ארון חשמל. כאשר התבקשו השניים להזדהות, הם קיללו את הפקחים ותקפו אותם. מבין השניים, בוזגלו נטל את החלק הפעיל יותר, וחנק את מועלם וקרע את השרשרת שלו, והנאשם דחף את מועלם והכה אותו בלחיו הימנית. בוזגלו גם איים על הפקחים כי "יזיין אותם".

מעדותו של מועלם קיים חוסר בהירות בשאלה האם גם הנאשם איים על הפקחים ש"יזיין אותם" והאם הנאשם תקף את גריף אם לאו. מספק זה יהנה הנאשם.

על סמך עדויותיהם של חיים ובונדק אני קובע, כי הנאשם הדביק יחד עם אחר מודעות על קיר בית. כאשר התבקש להזדהות סרב, נכנס למכוניתו וניסה לעזוב את המקום. חיים ניגש אליו וביקש ממנו שוב להזדהות ואז הנאשם דחף את חיים והכה אותו באגרוף בבטנו. בונדק עמד לפני מכוניתו של הנאשם והנאשם האיץ לעברו באופן שאילץ את בונדק לחמוק הצידה ואז ברח מהמקום בנסיעה מהירה לאחור.

נתתי דעתי לטענות ההגנה ביחס לסתירות בין הודעות העדים. התיחסתי למעלה לסתירות אשר נראו לי בעלות משמעות. יתר הפערים בין העדויות הם פערים אותם ניתן למצוא תמיד כאשר שני אנשים מתארים ארוע אחד - במיוחד כאשר מדובר בארוע שהתרחש לפני שש שנים. לאור זאת אינני רואה ממש בטענות אלה.

לא ראיתי בהן ממש בטענות ההגנה ביחס לעובדה שהמודעות אותן הדביק הנאשם לא צולמו על ידי הפקחים. באישום הראשון, לא היתה ברשות הפקחים מצלמה כלל, כך שממילא לא היתה אפשרות לצלם המודעה. מעבר לכך, הסברו של מועלם, כי הותקף באלימות וחש ברע, ועל כן צילום המודעה נראה לו משני, הגיוני ומתקבל על הדעת.

כך גם ביחס לארוע מושא האשום השני. הנאשם לא חלק על כך שעסק בהדבקות מודעות. לא ראיתי כל חשיבות לשאלה איזו מודעה הדביק הנאשם, מודעת אבל או מודעה אחרת.

מסקנות משפטיות

על פי לשונו של סעיף 196 לחוק העונשין, הדבקות מודעות על מקרקעין שלא כדין מהווה עבירה של השחתת פני מקרקעין. הוכח בפני שהנאשם הדביק מודעות על קיר מבנה ועל ארון סעף בשתי הזדמנויות. הכלל הוא, כי הדבקות מודעות מותרת רק על לוחות מודעות יעודיים. לא נטען כי היה לנאשם היתר חריג להדביק המודעות על קירות בתים או ארון סעף. לפיכך הוכחו יסודותיה של עבירה זו.

בארוע מושא האשום השני, הנאשם האיץ מכוניתו לעברו של העד בונדק באופן שאילץ אותו לזוז הצידה על מנת לחמוק מפגיעה, ולאחר מכן נמלט מזירת הארוע בנסיעה מהירה לאחור. התנהגות זו סיכנה את בונדק וכן סיכנה משתמשים אחרים בדרך. לאור זאת, הוכחו יסודותיה של עבירת מעשי פיזיות ורשלנות.

סיכום

לאור האמור לעיל, מזכה את הנאשם מעבירת האיומים שבאישום הראשון ומרשיעו בשתי עבירות של תקיפת עובדי ציבור, שתי עבירות של השחתת פני מקרקעין, עבירה אחת של העלבת עובד ציבור ועבירה אחת של מעשי פזיזות ורשלנות, הכל על פי העובדות אותן פרטתי למעלה והוראות החיקוק שבכתב האשום.

ניתנה היום, ו' ניסן תשע"ד, 06 אפריל 2014, במעמד הצדדים.